

NTFR 2020/1147

Internationaal en Europees
Nederland treedt niet in overleg met Spanje om dubbele heffing voor artiesten-bv te voorkomen

Rechtbank Amsterdam 9 oktober 2019, 18/7476

ECLI:NL:RBAMS:2019:7416

Wetsartikelen: Art. 27, Verdrag Nederland-Spanje

Samenvatting

Een artiest doet optredens in Spanje en laat zijn gages factureren door zijn persoonlijke vennootschap A. Spanje heeft die gages volledig belast, in overeenstemming met het belastingverdrag met Nederland. Daartegenover dient Nederland voorkoming van dubbele belasting te verlenen, door middel van de vrijstellingsmethode. De inspecteur geeft die wel voor een deel van het salaris van de artiest, maar niet voor het Spaanse deel van de winst van vennootschap A. Hiertegen heeft A bezwaar en zij verzoekt de staatssecretaris van Financiën om alsnog die vrijstelling voor de VPB te verlenen óf om in onderling overleg met Spanje te treden om de winst van A uit de optredens alsnog niet te belasten. De staatssecretaris wijst dit verzoek af. Tegen deze beschikking gaat A in beroep.

Rechtbank Amsterdam is hiervoor bevoegd als bestuursrechter. Zij beslist dat er in Spanje geen belasting is geheven van A, maar slechts van de artiest zelf, waardoor A geen recht heeft op vrijstelling van vennootschapsbelasting. Om deze reden hoeft de staatssecretaris niet in overleg te treden met Spanje, want A is niet benadeeld. Dat er eventueel sprake is van economisch dubbele belasting, komt door de keuze van de artiest om zijn inkomsten te laten factureren door A.

(Beroep ongegrond.)

Economisch dubbele belasting

Spanje mag dus belasting heffen over de volledige gage van deze artiest, conform art. 18 van het belastingverdrag, maar Nederland verleent slechts voorkoming aan de artiest zelf en niet aan diens vennootschap. Het is duidelijk dat hierdoor economisch dubbele belastingheffing ontstaat. In Rechtbank Gelderland 1 juli 2019, nr. 18/4028, NTFR 2019/2520 gebeurde het tegenovergestelde: de vennootschap kreeg verrekening van buitenlandse belasting, maar de artiest niet, met ook daar economisch dubbele belasting als gevolg. Beide zijn daarmee onbevredigende uitspraken.

Dit is anders dan in Hof Amsterdam 11 februari 2020, nr. 18/00665, NTFR 2020/804, waarin geen Spaanse belasting was geheven, maar de voetballer in Nederland toch wel belastingvrijstelling kreeg voor de dagen van zijn Spaanse trainingskamp.

OESO staat dubbele heffing niet toe

Het lijkt doorslaggevend te zijn op wiens naam de buitenlandse belastingbewijzen staan. In deze zaak op naam van de artiest persoonlijk, in NTFR 2019/2520 volgens de rechtbank op naam van de vennootschap (al wordt dat in hoger beroep betwist). Ik denk echter niet dat art. 17 OESO-Modelverdrag zo beperkt bedoeld is als deze rechters het opvatten. Het land van het optreden mag altijd over de hele gage belasting heffen bij een artiest of sporter met een eigen vennootschap, op grond van art. 17, lid 2 van het verdrag, of bij gebreke daarvan, op grond van par. 8 van het Commentaar op art. 17 OESO-Modelverdrag. Als het heffingsrecht zo ruim geformuleerd is, moeten zowel de artiest of sporters als de vennootschap in hun woonland ook voorkoming krijgen volgens art. 23 van het verdrag. Je kunt dit lezen in par. 11.5 van het Commentaar op art. 17 OESO-Modelverdrag, waar expliciet staat: 'the income derived in respect of the personal activities of a sports person or entertainer should not be taxed twice through the application of these two paragraphs'.

HR 9 februari 2007 over sportteams en sporters

Dit kan ook worden afgeleid uit de drie uitspraken van de Hoge Raad van 9 februari 2007, nrs. 40.465, 40.604 en 41.478, resp. NTFR 2007/303, NTFR 2007/304 en NTFR 2007/305, waarin de inkomsten op naam stonden van en toekwamen aan de sportteams, maar de sporters zelf volgens de Hoge Raad ook recht hadden op vrijstelling voor een deel van hun salaris. Voor de hele gage heeft het werkland het recht om belasting te heffen en daartegenover moet het woonland voorkoming van dubbele belasting verlenen aan iedereen die een deel krijgt van die gage, ongeacht de tenaamstelling. Het verbaast mij dat Rechtbank Amsterdam in deze zaak die uitspraken niet heeft meegenomen in haar beoordeling.

Update van Notitie Fiscaal Verdragsbeleid

Het is duidelijk dat de belastingheffing van Nederlandse artiesten en sporters met buitenlandse inkomsten tot problemen leidt, zeker als er rechtspersonen bij betrokken zijn. Dit is ook aangekaart in diverse inzendingen in de internetconsultatie van oktober 2018 voor de Update van de Notitie Fiscaal Verdragsbeleid, en het mag worden verwacht dat de staatssecretaris van Financiën zich hierover zal uitlaten in de aanstaande

¹ Dr. D. Molenaar werkt bij All Arts Belastingadviseurs en is als gastonderzoeker verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

INTERNATIONAAL EN EUROPEES

de Update. Zeker omdat andersom deze problemen sinds 2007 zijn verholpen door buitenlandse artiesten, sporters en gezelschappen uit verdragslanden vrij te stellen van bronbelasting voor hun optredens in Nederland (art. 5a en 5b Wet LB 1964).

Brondocumenten

- [Rechtbank Amsterdam 9 oktober 2019, nr. 18/7476](#)